अङ्ग औरवः। इन्द्रः। जगती।

तव त्य ईन्द्र सुख्येषु वह्नय ऋतं मन्वाना व्यदिर्दिरुर्वेलम्।

यत्रा दश्रस्यन्नुषसौ रिणञ्चपः कुत्सीय मन्मेन्नुह्यश्च दंसर्यः॥ १०.१३८.०१

ते- अमी। वह्नयः- वोढारः। इन्द्र- ईश्चनाधिदैवत। तव- ते। सख्येषु- मैत्र्याम्। ऋतं मन्वानाः- सत्यध्यानकुशलाः। बलम्- आवरणबलम्। वदर्दिरुः- व्यदारयन्। कुत्साय- कर्मशीलायोपासकाय। कुत्सा एते हर्यश्वाय शूषिमिति श्रुतावेवमेव दृश्यते। मन्मन्- तस्य ध्याने। अहाश्च- वृत्रस्य। दंसयः- कर्माणि नाशयन्। उषसः- विद्याः। दशस्यन्- प्रयच्छन्। अपः- मूलशक्तिधाराः। रिणन्- निर्गमयन्। इन्द्र लीलां कुरुषे॥१॥

अवस्तिः प्रस्वः श्वश्चयौ गिरीनुद्राज उस्रा अपिबो मधु प्रियम्। अवर्धयो वनिनौ अस्य दंससा शुशोच सूर्य ऋतजीतया गिरा॥ १०.१३८.०२

प्रस्वः- मूलशक्तिधाराः । प्रसूतिर्जन्म । तत्कारिणीः । अवासृजः- बन्धनान्मोचितवानिस । गिरीन्-तद्बन्धकान् जडप्रतीकान् । श्वञ्चयः- चालितवान् । श्वचि गतौ । उस्राः- गाश्चित्किरणान् । उदाजः-बन्धनादुदगमः । प्रियं मधु- सोमाख्यं रसम् । अपिबः- अनुभूतवान् । विननः- शरणागतान् । अवर्धयः । अस्य- एतस्येन्द्रस्य । दंससा- कर्मणा । ऋतजातया- सत्यजया । गिरा- वाचा । सूर्यः-आत्मसूर्यो हृदयाकाशे । शुशोच- बभासे ॥२॥

वि सूर्यो मध्ये अमुचद्रथं दिवो विदद्दासायं प्रतिमानमार्यः।

ट्टळ्हानि पिप्रोरसुरस्य मायिन इन्द्रो व्यास्यचकृवाँ ऋजिश्वना॥ १०.१३८.०३

दिवः – चित्ताकाशस्य । मध्ये । सूर्यः – आत्मसूर्यः । रथम् – रंहणाख्यव्याप्तिप्रतीकं स्ववाहनम् । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । वि अमुचत् – विमुमोच । आर्यः – आर्यशील इन्द्रः । दासाय – दिवोदासाय स्वसेवकाय । प्रतिमाम् – प्रतिकृतिम् । विदत् – लेभे । ऋजिश्वना – आर्जवगतियुक्तोपासकेन । चकृवान् – सख्यं कुर्वन् । पिप्रोः – पूरियतुः । आकाशवद्विस्तृतिचत्तं

कलुषभावनाभिः पूरियतुं यतमानस्य । मायिनः- मायावतः । असुरस्य- प्राणापहर्तुः । हळ्हानि-हढानि बन्धनानि । इन्द्रः- ईश्चनाधिदेवता । व्यास्यत्- व्यक्षिपत् । ॥३॥

अनोधृष्टानि धृषितो व्यस्यिन्नधीँरदेवाँ अमृणद्यास्यः।

मासेव सूर्यो वसु पुर्यमा देदे गृणानः शत्रूरश्रणाद्विरुकर्मता॥ १०.१३८.०४

धृषितः- वृत्रधर्षकः। अनाधृष्टानि- अन्यैरप्रधृष्टान्यि। व्यास्यत्- व्यक्षिपत्। अयास्यः- अयासनीयश्चालियतुमशक्यः। अदेवान्- देविवरोधिनः। निधीन्- नितरां बलधारकान्। अमृणत्- अहिंसीत्। मासेव सूर्यः- सूर्यो यथा मासे मासे जलं स्विकरणेर्गृह्णाति तथा। पुर्यं- बन्धने स्थिताम्। वसु- गोसम्पदम्। आ ददे- अग्रहीत्। गृणानः- स्तुतः सन्। विरुक्मता- स्वभासा। शत्रून्- वृत्राणि। अशृणोत्- हिंसितवान्॥४॥

अयुद्धसेनो विभ्वा विभिन्दता दार्शद्भृत्रहा तुज्यानि तेजते।

इन्द्रस्य वज्रादिबभेदिभिश्रथः प्राक्रामच्छुन्ध्यूरजहादुषा अनेः॥ १०.१३८.०५

विभ्वा- व्यापनशीलेन। विभिन्दता- भेदकेनापि। अयुद्धसेनः- अप्रहृतसेनः। वृत्रहा- आवरणनाशक इन्द्रः। दाशत्- प्रयच्छिति। तुज्यानि- प्रेर्याणि। तेजते- तीक्ष्णीकरोति। अभिश्नथः- अभितो हिंसकात्। इन्द्रस्य वज्रात्। अबिभेत्- शत्रुसमूहो भयं प्राप्नोत्। शुन्ध्यूः- शोधक आत्मसूर्यः। प्राक्रामत्- चित्ताकाशे चित्तुं प्रक्रान्तवान्। उषाः- ज्ञानोदयदेवता प्रभाती। अनः- स्वरथम्। अजहात्- बन्धाचरितुं विमुमोच॥५॥

एता त्या ते श्रुत्यानि केवला यदेक एकमकृणोरयज्ञम्।

मासां विधानमद्धा अधि द्यवि त्वया विभिन्नं भरति प्रधिं पिता॥ १०.१३८.०६

एता त्या- तान्येतानि । केवला- केवलानि । ते- तव कर्माणि । श्रुत्या- श्रोतव्यानि । एकः-असहायः सन्नेव । एकमयज्ञम्- असहायमदानशीलं वृत्रम् । अकृणोः- हतवानिस । द्यवि अधि-नभिस चित्ताकाश इत्याध्यात्मिके । मासां विधानम्- कालविधायकं सूर्यम् । आत्मसूर्यमित्याध्यात्मिके । अद्धाः- स्थापितवानसि । त्वया- भवता । विभिन्नम्- वृत्राद्विविच्य स्थापितम् । प्रिधम्- स्वरथचक्रपार्श्वम् । पिता- पालकः सूर्यः । भरति- सुखेन निर्वाहं करोति ॥६॥

